

Så kan der udmærket være særlige situationer, hvor man skal lave en undtagelse fra reglen, f.eks. i tilfælde af virksomhedsoverdragelse eller -opkøb eller i tilfælde af vikararbejde, eller hvor man nu kan forestille sig at der i enkeltstående tilfælde kan være behov for at beskytte en virksomhed mod at miste betroede medarbejdere til en anden virksomhed i en kortere periode.

Men udgangspunktet er: Det skal være forbudt, at to virksomheder indbyrdes aftaler ikke at ansætte hinandens medarbejdere og på den måde stavnsbinde den enkelte medarbejder til en virksomhed. Det er ikke nok for Det Radikale Venstre, at man nu, som beskæftigelsesministeren lægger op til, ophæver det hemmelige i det. Nu er det sådan efter lovforslaget, at så længe medarbejderne bare får at vide, at de er blevet bundet, jamen så er det lovligt at binde dem.

Den hidtidige retsstilling for medarbejderen har været sådan, at hvis man eventuelt havde de her hemmelige aftaler, så kunne der i visse tilfælde være tale om en omgåelse af funktionærlovens regler om kunde- og konkurrenceklausuler. Og på den måde kunne man ikke helt udelukke på forhånd, at de her såkaldt hemmelige aftaler i visse tilfælde ville være ulovlige. Men den tvivl er i hvert fald fuldstændig klarlagt nu, for med ministerens forslag bliver det fuldstændig entydigt, i og med at man ophæver hemmeligholdelsen, at man indirekte lovliggør også anvendelsen af jobkatteller. Det er essensen af den kritik, som kommer fra en lang række organisationer på lønmodtagers side.

Når vi står her fra Det Radikale Venstre og grundlæggende har lyst til at stemme imod det her forslag, er det, fordi samtlige lønmodtagerorganisationer, hvis retsstilling beskæftigelsesministeren ellers siger at man vil styrke, melder tilbage til os i hørings svarene, at de betragter deres retsstilling som værende svækket. Så er det, man må sige: Hvis det her er værre end ingenting, er der to muligheder. Enten vælger beskæftigelsesministeren at gøre det, som han siger han vil gøre, altså styrke lønmodtagerens retsstilling og trække lovforslaget tilbage og lave et nyt. Eller også må Det Radikale Venstre desværre meddele, at vi stemmer imod nærværende forslag.

At forslaget så derudover er en gang frygteligt lovsjusk, bliver man klar over, når man læser hørings svarene. Det er uklart, hvilken type informationer de pågældende medarbejdere skal have. Det er uklart – det fremstod jo helt tydeligt ved ordførertalen fra Dansk Folkeparti – hvad de ændringsforslag, vi har fået, går ud på.

Har man reelt som lønmodtager mulighed for at forhandle en jobklausul, eller er man bare henviset til enten at sige op eller ikke at sige op?

Den enkelte lønmodtager er i en rimelig uheldig situation i forhold til dagpengereglerne, fordi det ikke vil stå klart fra starten af, om der er tale om så væsentlig en ændring af den enkeltes ansættelsesforhold, at vedkommende kan risikere at sige op uden at komme i karantæne i forhold til arbejdsløshedsdagpengene. Det bliver først afklaret efterfølgende. Så man er som medarbejder i en rigtig dårlig situation og må altså som udgangspunkt blot acceptere, at man bliver bundet på den måde, som der nu bliver lagt op til bliver lovlig.

Kl. 16.00

Jeg synes, at det bedste ville være, at ministeren trak det her forslag tilbage, og at Folketingets partier så indgik i en bred forhandling og enedes om, at udgangspunktet med at binde hinanden på den her måde er forkert. I stedet for må man sige, at der er særlige situationer, hvor virksomhederne har brug for at beskytte sig, men i udgangspunktet bør det være forbudt at indgå jobkatteller.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Der har fra tidligere ordførere, der var imod lovforslaget, og nu også fra fru Elisabeth Geday være sat spørgsmålstejn ved, om den enkelte lønmodtager, som bliver præsenteret for en bindende klausul, ved, hvordan forhandlingssituationen er. Her vil jeg spørge, om fru Elisabeth Geday vil anerkende, at hvis man bliver præsenteret for en sådan aftale, og man, som der står i ændringsforlaget, har tid til at sætte sig ind i, hvad aftalen går ud på, og har tid til at forholde sig til aftalen, så har man også en mulighed for at sige, at det her er så væsentlig en ændring af ansættelsesforholdet, at man vil betragte sig som værende opsagt på de ansættelsesvilkår, man hidtil har været ansat på, med de rettigheder, der hermed følger.

Vil fru Elisabeth Geday anerkende, at det er vilkårene?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Ja, vilkårene er jo, at når man bliver præsenteret for en jobklausul, så kan man enten sige, at man accepterer den, og så må man være bundet, eller også kan man sige, at man ikke accepterer den, og så må man betragte sig selv som værende fy-